

27. A hatodik pecsét

Jel 6:12-17.

Az első öt pecsét és a hatodik között lényeges különbséget látunk.

1-5 pecsétnél sok jelkép: Bárány, lelkes lények, mennydörgés, Fehér ló és lovasa, íj, korona, veres ló és lovasa, kard, fekete ló és lovasa, mérleg, búza, árpa, bor, olaj, sárga ló és lovasa, halál, pokol, oltár alatti lelkek.

A hatodik pecsétnél természeti tüneményekkel találkozunk. A pecsét feltörésének értelmezését megelőzte a középkor szellemi- tudományos forradalma és az ehhez kapcsolódó vallási forradalom, a reformáció, és a különb. krisztusváró mozgalmak.

Az adventista próféciamagyarázók többsége egyet ért azzal, hogy az 1755-1833 között történt természeti eseményekben – Lisszaboni földrengés, a nap elsötétedés és csillaghullás – a Jel. kve 6. fejezetében felsorolt jelek teljesedését látták.

Fontos annak ismerete, hogy nem a jelek hozták létre a Szentírás kutatásának erősebb irányzatait. A jelek csak megerősítették őket felismeréseik helyességében.

Már a Középkorban voltak bibliamagyarázók, akik Jézus eljövételének közelségéről prédikáltak. Teljesedni látták Dániel jövendölését: „nagyobbá lesz a tudás” abban is, hogy Gutenberg feltalálta a könyvnyomtatást. A reformáció az emberek kezébe adta a Szentírást.

1755. Lisszabont óriási földrengés pusztította el. Mintegy 10 millió km² érintett. Hat perc alatt hatvanezer ember pusztult el. Az emberek azt hitték, a világvége érkezett el.

„Majdnem minden nagyobb palota és templom összedőlt. Alig van egyetlen lakható ház az egész városban. Akit nem ütöttek agyon az alároskadó házak, az a nagyobb terekre szaladt, s aki a víz közelében volt, csónakokba menekült és segítségül hívta a hajókat. A megriadt nép kétségbeesetten szaladgált, és azt hitték, hogy a világ vége elérkezett. Térdre rogyva kérték Isten segítségét... Leírhatatlan a szegény emberek ijedsége, jajveszékése. Egymást átölelve kértek egymástól bocsánatot...” Közben kétségbeesetten kiabáltak: Ó, Jaj, elveszünk! Végünk van, elpusztulunk. Közben tűzvész tört ki, amely egy hétig tartott. (Korunk és a világ sorsa 124. old.)

Huszonöt évvel később történt a másik nagy jel:

„A nap feketévé lőn, mint a szőrzsák, és a hold egészen olyan lőn, mint a vér.” (Jel 6:12). Jólé jövendölése Kr.e. 400= „Tömegek, tömegek, az ítélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az ítélet völgyében! **A nap és hold elsötétednek, a csillagok bevonják fényüket.**” 3:14-15.

„A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja.” Joel 2:31;

Jézus jövendölése: Mt 24:29-30.

Papírtekercs. Jel 6:14; 2Pt 3:10. A hatodik pecsétnek ezek és a további eseményei még a jövőben teljesednek, közvetlenül akkor, amikor feltetszik az Ember Fiának jele az égen.

A hatodik pecsét eseményeinek egy része a múlté, a drámai eseménysor a jövőé. A félelmetes események átnyúlnak a hetedik pecsét idejére. Ha a múlt teljesedett, a jövő is fog. (Három hét múlva lesz szó.)

„Minden hegy és sziget.” A 6:14. utal Jel 16:20-ra.

Királyok. Utalás történik Jel 16:14-re és 17:12-re.

Úgy gondolom, ezt a katasztrófát és végső küzdelmet sem tudjuk még elképzelni. Nem tudták és nem akarták elképzelni Vízözönt sem.

Egyre erősebben uralkodik az a vélemény, hogy nem helyes ilyen próféciával riasztani az embereket. De ma már nem tudnánk félelmetesebben ábrázolni a bekövetkező jövőt, mint ahogyan a tudomány teszi ezt.

Tartózkodunk a félelmetes jövő ábrázolásától. Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy mi nem beszélünk a világ pusztulásáról, hanem egy boldog jövőről. Csakhogy ez a boldog jövő komoly feltételekhez van kötve, és ha ezek hiányoznak, akkor el kell mondani a biztos pusztulás hírének is. **Súlyos felelősség bekötött szemmel járni és bekötöni az emberek szemét** akkor, amikor Isten üzenetet bíz reánk!

Jónás: „Még negyven nap és Ninive elpusztul!” Éppen ez a félelmetesen hangzó üzenet mentette meg Ninivét. Ha Jónás nem mondja el az üzenetet, akkor Ninive elpusztult volna. **Óriási a felelősségünk: Jer 6:14. Jer 8:11. 2Tim 4:1-4.**

Ez hasonlít azokhoz, akikről az Úr beszél. „A gonosz szolga mondja: Halogatja még az én Uram a hazajövetelt.” De a felebaráti viszony megromlik.

A Jel 6:15-17. versekben az események olyan megrázók, hogy mindenki egy bekövetkező ítéletre gondol.

Nyilván éppen arról a veszélyes álláspontról van itt szó: Nem vesznek észre semmit, mert nem akarnak. E: G. White szavai:

„A szülők keserű szemrehányásokkal illették gyermekeiket, s a gyermekek szüleiket, a testvérek is egymást vádolták a nyakukba szakadó szerencsétlenségért. Hangos jajkiáltás szavai hangzottak mindenfelé. 'Te voltál az oka, hogy nem fogadtam el az igazságot, amely megoltalmazott volna ettől a rettenetes órától... Az emberek elkeseredett gyűlölettel fordulnak lelkészeik ellen: Ti azt hirdettétek, hogy béke, béke, s elnyomtatok minden félelemérzetet bennünk.'” (Tap. lát. 244.old.)

Kérdezzük meg: **Miért vannak a Bibliában ezek a jövendölések? Kell-e ezekről beszélni?** Van-e jogunk azt mondani: nem kell ezt komolyan venni? Pl. A könyv bevezetésében, a próló-gusban azt mondta az Úr János apostolnak: ”Írd meg, amiket láttál, és amik vannak, és **amik ezek után lesznek.**”

Pl. Dániel meg kell mondja Nabukodonozornak, hogy meg fog örülni! Egy órahosszat rémül-dözött!

Az Úr nem fog olyan eseményeket alkalmazni, amikről ne szólt volna előre. Senki nem mondhatja: Uram, erről nem szóltál. Az Úr nem ijesztgeti az embert, de nagyon komolyan jelenti be azt, ami történni fog. „Mert semmit sem cselekszik az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” Ámos 3:7.

A prófétáknak pedig nyilván azért jelenti meg, amiért János apostolnak: Írd meg!

Még valami: Ezekben az eseményekben a főszereplők az emberek, akiket érintenek a megrendítő természeti események: 14-17. versekig. Ezeket semmiképpen sem vehetjük úgy, mint valamilyen káprázatos tűzijátékot. Ezek valóságok lesz, a maguk idejében.

Figyelemre méltó, hogy a 6. pecsét eseményei egy természeti jelenség sorozatról szólnak. Olyan három jelenség van itt, amelyek nem minden napiak. Az akkori emberek, a bibliamagyarázók felismerték Isten jelentkezését. Maga Voltaire így nyilatkozott: „Ez volt ama vidék számára az utolsó ítélet. Semmi sem hiányzott abból, csak a harsona.” (Kor a vil sorsa 124.)

A hatodik pecsét üzenetének második fele előttünk áll. Nem valószínű, hogy a pecsét üzenetének két része között nagyon hosszú időnek kellene eltelni.

A hatodik és a hetedik pecsét eseménysora szorosan kapcsolódik egymáshoz. Ezt látni fogjuk.